

Список використаних джерел:

1. Лист Торогово-промислової палати України № 2024/02.0-7.1 від 28.02.2022 року. Режим доступу: <https://uccr.org.ua/uploads/files/621cba543cda9382669631.pdf>
2. Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо дії норм на період дії воєнного стану 15 березня 2022 року № 2120-IX // Верховна Рада України. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2120-20#Text>
3. Закон України «Про іпотеку» від 05.06.2003 р. // Відомості Верховної Ради. – 2002. – № 38.
4. Проект Закону про компенсацію за пошкодження та знищення окремих категорій об'єктів нерухомого майна внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації № 7198 від 24.03.2022 // Верховна Рада України. Режим доступу: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/39283>

Ключові слова: іпотека, іпотечний договір, кредитне зобов'язання, кредитор, боржник, іпотекодавець, іпотекодержатель, військовий стан, неустойка, звернення стягнення на предмет іпотеки.

Key words: mortgage, mortgage agreement, credit obligation, creditor, debtor, mortgagor, mortgagee, martial law, penalty, mortgage foreclosure.

МІНДАК НАТАЛІЯ АНАТОЛІЇВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірантка кафедри цивільного права*

АНОНІМНІСТЬ ЯК НОВА РИСА СУЧАСНИХ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН В ІНТЕРНЕТІ

Прагнення людини зберігати анонімний статус в окремих сферах людського життя можна простежити з найдавніших часів. В той же час, неможливість ідентифікувати суб'єкта конкретної юридично значущої діяльності передбачає як позитивні, так і негативні наслідки для різних суб'єктів суспільних відносин. Зв'язок між анонімним статусом та бажанням уникнути соціальної відповідальності зумовив утвердження підсвідомо негативного ставлення до анонімізації у масовій свідомості та змістив позитивний функціонал анонімізації на другий план. Однак в інформаційну епоху анонімність під загрозою остаточного зникнення, що докорінно змінює суспільні відносини, а отже правове регулювання не може залишатися осторонь цих процесів. Для створення правових норм, що регулюють відносини у сферах, які торкаються анонімності, потрібне глибоке усвідомлення її суспільного значення та проведення ґрунтовної роботи на теоретичному рівні.

Використання інформаційних в сучасних умовах розвитку суспільства призводить до формування цілого пласту відносин, в яких суб'єкт

таких відносин бажає залишитися анонімним. Ступінь його ідентифікації залежить від особливостей формування інформаційної системи та волі самого суб'єкта.

Зважаючи на те, що все більше суспільних відносин здійснюються засобами Інтернету та інших глобальних мереж, право має зайняти належне місце у їхньому регулюванні. Основою такого регулювання повинно бути визнання принципів пріоритету прав і свобод людини, адекватного і виправданого державного контролю, забезпечення вибору опцій, що дозволяють анонімність, мінімізації збору і обробки персональних даних, реалізація яких не дозволить створити глобальний паноптикум, де об'єктами нагляду будуть вже не злочинці, а кожен із нас.

Широке коло нематеріальних об'єктів, що виступають об'єктами цивільного права, таких як честь, гідність, інформація, результати інтелектуальної чи творчої діяльності, свідчить про неоднорідність системи об'єктів цивільного права.

Інновації в сфері інформаційних технологій стимулюють розширення меж можливостей для роботи, навчання, підприємництва чи спілкування, а отже стимулюють розвиток суспільних відносин, що виникають в віртуальному просторі. Від незначних, зазвичай анонімних відносин на початку формування інтернет-середовища вони еволюціонували в значну групу цивільних, господарських, адміністративних, фінансових та інших правовідносин, соціально-економічна і навіть політична значимість яких підвищується рік від року.

Доступ до Інтернету – невід'ємна умова для реалізації прав та свобод людини та участі у процесах прийняття рішень з управління державними справами. Доступ до Інтернету поки що офіційно не визнано правом людини на міжнародному рівні, хоча міжнародні інституції систематично наголошують на важливій ролі, яку відіграє Інтернет у демократичному суспільстві. Доступність Інтернету розглядається як засада сприяння реалізації іншим правам та свободам людини, зокрема свободі вираження поглядів онлайн [1, с. 8]. Оскільки в мережі Інтернету інформація передається різними маршрутами, то має бути певна анонімність учасників правових відносин [2, с. 64].

Ідея анонімності не є новою для будь-кого, хто коли-небудь користувався соціальними мережами, залишав коментарі на форумах, здійснював покупки в Інтернеті, читав статті. Більш того – це не може здивувати людей, які ніколи не користувалися комп'ютерами або не виходять в Інтернет щодня.

У сучасній науці цивільного права проблема анонімності суб'єкта цивільного права майже не досліджувалася, однак окремі питання проблематики теми вивчалися зокрема С. В. Михайловим, Д. Ю. Маріц, П. М. Сухорольським, В. А. Серьогіним, Є. С. Болтановою, М. П. Імековою. Однак первинні наукові розвідки в сфері анонімізації цивільних відносин не враховують більшість актуальних аспектів проблематики теми, не передбачають пропозицій вдосконалення існуючих підходів. Це зумовлює потребу в їх належному всебічному вивченні, узагальненні

та опрацюванні існуючих підходів визначення потенціалу анонімного статусу суб'єктів цивільних правовідносин та формуванні модерного бачення вирішення даної проблеми.

Отже, питання анонімності при здійсненні цивільних прав в мережі Інтернет є актуальним та нагальним для вивчення питанням та потребує значної уваги з боку наукового співтовариства.

Список використаних джерел:

1. Володовська В., Дворовий М. Права людини онлайн: Порядок денний для України. Київ : ГО «Лабораторія цифрової безпеки», 2019. 56 с.
2. Кравчук И. М. Особенности правового регулирования дистанционных административных услуг. *Правовой журнал «Legea si Viata»*. 2015. С. 61–65.
3. Маріц Д. О. Право на анонімність як невід'ємне право людини. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 2 (264). С. 160–165.

Ключові слова: анонімність, мережа Інтернет, інтернет – середовище, соціальні мережі.

Key words: anonymity, Internet, Internet environment, social networks.

МОСКОВЧУК РОКСОЛАНА ПЕТРІВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірантка кафедри цивільного права*

ЗАСОБИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ЗА БАНКІВСЬКИМИ ДОГОВОРАМИ

Реалії економіки України, зокрема на даний момент військовий стан та пошук урядом усіх можливих засобів для стабілізації ситуації, які впливають на економіку країни, умови для розвитку бізнесу, а також періодичні негаразди у фінансовій сфері – банкрутство банків, що нерідко призводить до згорання коштів їх клієнтів, які зберігалися на відкритих їм рахунках призводять до невиконання банківських зобов'язань.

До цих причин слід віднести також навмисну, упереджену, некваліфіковану та іншу подібну діяльність з боку боржників.

Норми, направлені на захист самого банку як кредитора, знайшли своє закріплення в загальних нормах Цивільного кодексу України (далі – ЦКУ), в положеннях про забезпечення виконання зобов'язань, зокрема ст. 546 ЦКУ визначає такі види, як: неустойка, порука, гарантія, застава, притримання, завдаток, право довірчої власності. Національний банк України також визначає найбільш ефективні, як для банківської діяльності, засоби забезпечення виконання зобов'язань.